

**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

КОПІЯ

Справа № 2-А-1829/11

18 листопада 2013 року

Подільський районний суд м. Києва

в складі:

головуючого – судді Декаленко В.С.

при секретарі – Кравцовій Ю.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Києві адміністративну справу за позовом Ковальчука Миколи Миколайовича до Відділу ДАІ УМВС України в Рівненській області, старшого інспектора ДПС роти ДПС ВДАІ по обслуговуванню СП № 3 Давидюка Михайла Олександровича про скасування постанови АЕ1 № 303066 від 12.08.2013 року у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч.1 ст. 122 КУпАП, суд,-

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суду з позовом до відповідачів про скасування постанови АЕ1 № 303066 від 12.08.2013 року у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч.1 ст. 122 КУпАП, мотивуючи свої вимоги тим, що 12.08.2013 року, відповідачем посадовою особою старшим інспектором ІДПС роти ДПС ВДАІ по обслуговуванню СП № 3 Давидюком М.О. відносно нього був складений протокол АА2 №546411 про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 122 КУпАП за перевищення швидкості руху.

Зазначає, що в той же день, через 20 хвилин, а саме 12.08.2013 року, о 6.55 год., тією ж посадовою особою, на підставі зазначеного протоколу була винесена постанова по справі про адміністративне правопорушення АЕ1 № 303066 по ч. 1 ст. 122 КУпАП, що передбачає адміністративне стягнення у вигляді штрафу розмірі 255 гривень.

Звертає увагу суду на те, що 12.08.2013 року, близько 6 години 35 хвилин, він дійсно рухався на автомобілі Форд, д/н АА8199МН, автомобільною дорогою Київ-Чоп, у напрямку міста Новоград-Волинського зі швидкістю 90 км/год. В момент руху по правій полосі він побачив закріплені камери відеоспостереження над дорогою. Знаючи, що попереду знаходиться стаціонарний пост ДАІ, а саме 268 км, поблизу м. Корець, на крутому повороті він почав заздалегідь знижувати швидкість і при наближенні до посту ДАІ він рухався зі швидкістю не більшою за 50 км/год.

Посилається на те, що незважаючи на відсутність з його сторони будь-яких правопорушень, перед постом ДАІ його транспортний засіб був зупинений відповідачем, старшим лейтенантом Давидюком М.О., який не представившись, звинуватив його у вчиненні адміністративного правопорушення, а саме - у перевищенні максимально допустимої швидкості, встановленої знаком 3.29 - 50км/год. і у якості доказів здалеку пред'явив показання технічного засобу для визначення швидкості, а саме, вимірювача швидкості радіолокаційного відеозаписувального «ВИЗИР», серійний номер № 0812379, на якому ніби то була зафіксована швидкість автомобіля - 79 км/год.

Зазначає, що незважаючи на його заперечення про те, що швидкість він почав знижувати завчасно, та у межах стаціонарного поста ДАІ рухався зі швидкістю 50 км/год., відповідач зразу ж почав складати протокол про адміністративне правопорушення.

Звертає увагу суду на те, що він намагався висказати сумніви щодо достовірності проведеного вимірювання швидкості, та запропонував вказати дальність дії прибору, можливі похибки при вимірюванні, відстань, на якій була виміряна швидкість, місце перебування транспортного засобу на дорозі в момент фіксації відносно знаків обмеження швидкості. Крім того, намагався довести відповідачу, що можлива похибка відносно даних швидкості, та фактичного перебування транспортного засобу на крутому повороті дороги, враховуючи, що радіолокаційний промінь поширюється тільки по прямій. Також попросив відповідача, старшого лейтенанта Давидюка М.О. пред'явити йому свідоцтво про метрологічну перевірку прибору, а також продемонструвати цілісність перевірочних пломб, що свідчать про точність калібровки та вимірювань прибору. Однак всі його прохання в грубій формі, у присутності свідка, були відхилені, та не були внесені до протоколу.

Посилається на те, що при складанні адміністративного протоколу Давидюком М.О., було допущено порушення процесуальних норм, а саме він відмовився приймати письмові покази 2-х свідків, що знаходились з ним в автомобілі. У графі «Свідки» - відсутні будь які данні про них. Також відповідач відмовився прийняти письмове клопотання про надання права на захист, незважаючи на запис в графі протоколу «Пояснення» - «Потребую правової допомоги. Мені не пояснені мої права та обов'язки. Дорожні знаки встановлені з порушенням ПДР. Дана швидкість мені не належить», та не вніс цей факт до протоколу. Крім того, відповідач відхилив пропозицію ознайомитись із записом відео-реєстратора, який свідчить, про те, що він почав зменшувати швидкість задовго до стаціонарного поста ДАІ.

Зазначає, що після цього, відповідач, старший лейтенант Давидюк М.О., через 20 хвилин, незважаючи на його заперечення, надані пояснення, запевнення у відсутності якої-небудь провини, заперечення свідків, підійшовши до розгляду справи по суті формально, та упереджено, виніс постанову по справі про адміністративне правопорушення від 12.08.2013 року, АЕ1 № 303066 по ч. 1 ст. 122 КУпАП, що передбачає адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 255 гривень.

Вважає, що дії відповідача були незаконними, протокол про адміністративне правопорушення складений неправомірно, а винесена відносно нього постанову по справі про адміністративне правопорушення є незаконною, необґрунтованою та підлягає скасуванню. У зв'язку з чим звертається з даним позовом до суду.

Позивач в судовому засіданні вимоги підтримує з вищевикладених підстав, обґрунтувавши поясненнями спросить суд позов задовольнити в повному обсязі.

Відповідачі в судове засідання не з'явилися, про день, час та місце слухання справи повідомлені вчасно та належним чином, до суду надано заперечення проти позову з яких вбачається, що вони заперечують проти позову і просять відмовити в його задоволенні у зв'язку з безпідставністю вимог, а розгляд справи проводити без їх участі.

Суд вважає за можливе розглянути справу у відсутність зазначених осіб відповідно до вимог ст. 128 КАС України.

Заслухавши пояснення позивача, дослідивши матеріали справи, суд вважає, що позов доведений та підлягає задоволенню, виходячи з наступних підстав.

Як встановлено в судовому засіданні, 12.08.2013 року старшим інспектором ДПС роти ДПС ВДАІ по обслуговуванню СП № 3 Давидюком М.О. на Ковальчука М.М. було складено Протокол про адміністративне правопорушення Серії АА2 № 546411, у зв'язку з тим, що останній о 06 год. 27 хв. на 268 км. а/д Київ-Чоп керуючи автомобілем Форд д/н АА8199МН рухався зі швидкістю 79 км/год. у місці розташування стаціонарного посту ДАІ де діє обмеження швидкості 50 км/год., перевищивши встановлену швидкість руху більш як на 20 км/год., чим за висновками інспектора порушив вимоги п. 12.9 (б) ПДР України за що передбачена відповідальність ч. 1 ст. 122 КУпАП (а.с.11).

В цей же день, а саме 12.08.2013 року старшим інспектором ДПС роти ДПС ВДАІ по обслуговуванню СП № 3 Давидюком М.О. було винесено Постанову в справі про адміністративне правопорушення Серія АЕ1 № 303066 (а.с. 12), якою за вчинення вищезазначеного правопорушення Ковальчука М.М. було притягнуто до адміністративної відповідальності та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 255 грн. 00 коп.

Як вже зазначалося вище, позивач вважає, що вищезазначені дії відповідача були незаконними, протокол про адміністративне правопорушення складений неправомірно, а винесена відносно нього постанову по справі про адміністративне правопорушення є незаконною та необґрунтованою.

Суд погоджується із зазначеними доводами позивача, виходячи з наступних підстав.

Так, стаття 251 КУпАП визначає, що доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото - і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото - і кінозйомки, відеозапису, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Відповідно до вимог державних стандартів України відео - та фотозйомку працівники ДАІ здійснюють приладами, які сертифіковані в Україні, зокрема: «Візир».

Як вбачається з Протоколу про адміністративне правопорушення Серії АА2 № 546411, фіксація вищевказаного правопорушення проводилась за допомогою приладу «Візир» № 0812379.

При системному аналізі норм КУпАП вбачається, що ніхто не може бути підданий заходу впливу у зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. При цьому, провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законів. Підтвердженням вчинення адміністративного проступку є докази. Докази мають бути належними та допустимими. Допустимими є ті докази, які зібрані у відповідності до закону, компетентними органами та в установленому порядку, а належними - якщо вони підтверджують факт даного адміністративного проступку.

Незважаючи на вимоги зазначеного процесуального Закону, суду не надано в якості доказу результатів фіксації вказаного у протоколі та постанові від 12.08.2013 року правопорушення вчиненого позивачем Ковальчуком М.М., а ті фото які надані відповідачами не можуть бути взяті до уваги судом, оскільки вони є нечіткими і з них неможливо становити, чи саме автомобіль позивача рухався зі швидкістю 79 км/год.

Крім того, відповідно до ст. ст. 10 - 15 Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність», на вимірювання у сфері, у якій їх результат можуть бути використані у якості доказу по справі,

розповсюджується державний метрологічний нагляд. За таких умов кожен засіб вимірювальної техніки має бути укомплектований документами про допуск даного типу засобів вимірювальної техніки для використання в Україні та про перевірку даного примірника засобу вимірювальної техніки.

Згідно п. 13.2 Інструкції з діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС України (затверджено наказом МВС 13.11.2006 № 1111), до використання спеціальних засобів нагляду за дорожнім рухом допускаються лише співробітники, які вивчили інструкції та склали заліки з використання цих приладів.

Враховуючи вищевикладене, при оцінці як законності, так і достовірності фіксації порушень ПДР необхідно мати відомості про допуск даного типу засобів вимірювальної техніки для використання в Україні та про перевірку даного примірника засобу вимірювальної техніки і про співробітників які здійснюють фіксацію.

Як вбачається із змісту оскаржуваної постанови, у ній відсутня вказівка на те, хто саме проводив фото - фіксацію за допомогою приладу «Візор» № 0812379 та відсутня інформація про перевірку даного примірника засобу вимірювальної техніки.

Також відповідно до пп. 12.2, 12.3 Інструкції з діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС України (затверджено наказом МВС 13.11.2006 № 1111), визначено виключний перелік способів та тактичних прийомів нагляду за дорожнім рухом.

Між тим, з протоколу та оскаржуваної постанови, не можна встановити, як проводилась зйомка, що також говорить про порушення нормативних актів МВС при фіксації порушень, та перешкоджає застосуванню її результатів для притягнення осіб до адміністративної відповідальності.

Крім того, згідно зі ст. 8 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», з метою захисту інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, повинні використовуватися засоби захисту інформації, які мають сертифікат відповідності або позитивний експертний висновок за результатами державної експертизи у сфері технічного та/або криптографічного захисту інформації (далі - КСЗІ) з підтвердженою відповідністю. Підтвердження відповідності здійснюється за результатами державної експертизи в порядку, встановленому законодавством.

Згідно п. 18 ст. 16 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України», на Держспецзв'язку покладається обов'язок щодо організації та координації разом з центральним органом виконавчої влади у сфері стандартизації, метрології та сертифікації робіт з проведення сертифікації засобів криптографічного та технічного захисту інформації, а також організації та проведення державної експертизи у сфері криптографічного та технічного захисту інформації.

Відповідно до Листа Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України № 8/1-817 від 25.03.2009 року пристрій автоматичної фіксації порушень правил дорожнього руху «Візор» органами ДАІ України для проведення державної експертизи або сертифікації до Держспецзв'язку не надавався. Процедур державної експертизи або сертифікації Пристрій не проходив. Експертного висновку або Сертифіката відповідності у сфері захисту інформації він не має.

Судом встановлено, що Держспецзв'язку інформувала МВС України Листом N 8/1-2161 від 13.11.2008 року про необхідність забезпечення захисту інформації в автоматизованій системі реєстрації, обліку та контролю транспортних засобів, їх власників та адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (далі - База) шляхом впровадження КСЗІ з підтвердженою відповідністю. Однак на даний час База не має впровадженої КСЗІ з підтвердженою відповідністю. Заяви на проведення державної експертизи КСЗІ в Базі до Держспецзв'язку не надходило. Відомостей про проведення робіт із створення КСЗІ на Базі Держспецзв'язку не має.

З викладеного вбачається, що зробити висновок щодо неможливості довільної зміни отриманих за допомогою Пристрою відомостей, їх коригування, знищення, несанкціонованого доповнення, втручання в роботу Пристрою можна лише у разі позитивних результатів державної експертної або сертифікації у сфері захисту інформації, а щодо неможливості вчинення тих самих дій стосовно внесених до Базі відомостей під час її експлуатації - у разі позитивних результатів державної експертизи КСЗІ Базі.

Крім того судом встановлено, а відповідачами не спростовано, що старшим інспектором ДПС роти ДПС ВДАІ по обслуговуванню СП № 3 Давидюком М.О. під час складання протоколу про адміністративне правопорушення та винесення оскаржуваної постанови не було прийнято до уваги письмові покази свідків, які знаходились в автомобілі позивача, не прийнято до уваги його письмове клопотання про надання права на захист, незважаючи на запис в графі протоколу «Пояснення» - «Потребую правової допомоги. Мені не пояснені мої права та обов'язки. Дорожні знаки встановлені з порушенням ПДР. Дана швидкість мені не належить» та відхилено пропозицію позивача ознайомитись із записом відео-реєстратора, копія якого надана позивачем до суду і з якого вбачається, що він дійсно розпочав зменшувати швидкість задовго до стаціонарного поста ДАІ, а тому є сумнівним факт руху останнього в зоні дії знаку 3.29 дод. 1 ПДР України зі швидкістю 79 км/год.

Кодексом України про адміністративні правопорушення закріплено низку гарантій забезпечення прав суб'єктів, які притягаються до адміністративної відповідальності. В сукупності ці гарантії створюють систему процесуальних механізмів захисту вказаних осіб.

За змістом статті 9 Кодексу саме винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність суб'єкта адміністративної відповідальності є однією з ознак адміністративного правопорушення (проступку).

Статтею 268 Кодексу встановлено перелік прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, зокрема: особа має право знайомитися з матеріалами справи, давати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання, при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката, іншого фахівця у галузі права; справа про адміністративне правопорушення розглядається в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; під час відсутності цієї особи справу може бути розглянуто лише у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Орган (посадова особа) при розгляді справи, зокрема, зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи, характер вчиненого правопорушення, особу порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність; повинен своєчасно, всебічно, повно і об'єктивно з'ясувати обставини справи, вирішити її в точній відповідності до закону тощо (статті 245, 280 Кодексу).

Згідно з Кодексом провадження у справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю через відсутність події і складу адміністративного правопорушення (пункт 1 статті 247); справа про адміністративне правопорушення розглядається відкрито, крім випадків, коли це суперечить інтересам охорони державної таємниці (частина перша статті 249); оцінка доказів ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності (стаття 252) тощо.

Положення зазначених статей визначають систему процесуальних механізмів, які в сукупності з наведеними конституційними нормами унеможливають притягнення до адміністративної відповідальності особи, яка не вчиняла правопорушення.

Як вбачається з вищевикладеного, посадова особа при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язана виконати ряд дій, обов'язкове виконання яких в своїй сукупності сприяє правильному вирішенню справи по суті і винесенню законного рішення, однак старший інспектор ДПС роти ДПС ВДАІ по обслуговуванню СП № 3 Давидюком М.О. при вирішенні питання про притягнення до адміністративної відповідальності Ковальчука М.М., дані дії виконано не було чим грубо порушено вимоги ст.ст. 245, 256, 268, 272, 280 КУпАП.

Оцінюючи в сукупності надані докази, встановлені в судовому засіданні обставини, суд приходить до висновку, що вимоги позивача знайшли своє доведення у судовому засіданні, є такими, що ґрунтуються на вимогах чинного законодавства, а тому позов підлягає задоволенню.

Крім того відповідно до ч. 1 ст. 94 КАС України, якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати з Державного бюджету України (або відповідного місцевого бюджету, якщо іншою стороною був орган місцевого самоврядування, його посадова чи службова особа), а тому на користь позивача з Державного бюджету України підлягає стягненню судовий збір в розмірі 34 грн. 41 коп. відповідно до вимог вищезазначеної норми закону.

На підставі викладеного, ст.ст. 122 ч. 1, 245, 256, 268, 272, 280 КУпАП, п. 12.9 (б) ПДР України, керуючись ст.ст. 7, 71, 86, 94, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 186 КАС України, суд,-

ПОСТАНОВИВ:

Позов задовольнити.

Визнати дії старшого інспектора ІДПС роти ДПС ВДАІ по обслуговуванню СП № 3 Давидюка Михайла Олександровича - протиправними.

Постанову Серії АЕІ № 303066 від 12.08.2013 року про притягнення Ковальчука Миколи Миколайовича до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 122 КУпАП - скасувати.

Провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно Ковальчука Миколи Миколайовича за ч. 1 ст. 122 КУпАП - закрити.

Стягнути з Державного бюджету України на користь Ковальчука Миколи Миколайовича сплачений судовий збір в розмірі 34 грн. 41 коп.

Постанова оскарженню не підлягає.

Суддя:

Прошито та пронумеровано

На 4-х арк

Суддя _____

Секретар _____

